

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7Csp/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618201033
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8618201033.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu V. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX T. č. XX, občan SR, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, advokát, ul. Sov. hrdinov XX3/66, 089 01 Svidník proti žalovanej Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátene názov VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpená ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., Advokátska kancelária, so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. 0013612217, z 5.9.2006, v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a. s., v časti V. Zaúčtovanie, úhrada a platba, v bode 23. v znení: „Obdržané platby je Banka oprávnená priradiť k záväzkom klienta v poradí Poplatky, úroky a istina. Klient s takouto postupnosťou priradovania súhlasí.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. 0013612217, z 5.9.2006, v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a.s., v časti IX. Zodpovednosť za škodu, v bode 49. v znení: „Klient nesie plnú zodpovednosť za podvody, resp. zneužitie karty vydanej držiteľovi karty do okamihu oznámenia straty, krádeže, resp. zneužitia Karty telefonicky First Data Slovakia, a.s. alebo Správcovi, alebo osobne pobočke banky.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. 0013612217, z 5.9.2006, v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a. s., v časti IX. Zodpovednosť za škodu, v bode 50. v znení: „Klient zodpovedá za škodu, ktorá vznikla použitím karty neoprávnenou osobou v dôsledku porušenia povinnosti.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. 0013612217, z 5.9.2006, v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a.s., v časti XI. Rozhodcovská doložka, v bode 59. v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré by v budúcnosti medzi nimi vznikli zo Zmluvy, budú rozhodované v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk podľa zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou podanou na súde dňa 21.6.2018 sa domáhal určenia neprijateľných zmluvných podmienok.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe žiadosti mu bol schválený úverový rámec vo výške 9000,- Sk (298,75 eura) s pevnou mesačnou splátkou 300,- Sk (9,96 eura). Z predmetného úverového rámca celkovo vyčerpal 1 207,34 eura a žalovanej zaplatil 1 439,16 eura. Žalovaná podniká v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov neohraničenému okruhu fyzických osôb, a znalosť zákona v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012, zo 16.1.2013). Žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, z 5.9.2006 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a. s., v časti V. Zaúčtovanie, úhrada a platba, v bode 23. v znení: „Obdfžané platby je Banka oprávnená priradiť k záväzkom klienta v poradí Poplatky, úroky a istina. Klient s takouto postupnosťou priradovania súhlasí.“ Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanej ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať jeho platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, t.j. aj na iné pohľadávky voči žalovanej, a to všetko podľa uváženia žalovanej a bez ohľadu na jeho vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi ním a žalovanou, pokiaľ ide o započítavanie jeho platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanej postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie jeho platieb sa tak stáva preňho netransparentné. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6C/39/2011, z 20.9.2011, z ktorého cituje: „Odvolací súd zastáva názor, že ak zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale aj hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Ak zmluva dovoľuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie Účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opisaniu stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vtedy o neprijateľnú zmluvnú podmienku.“ Žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. 0013612217, z 5.9.2006 obsahuje aj ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky, a to v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a.s., v časti IX. Zodpovednosť za škodu, v bode 49. v znení: „Klient nesie plnú zodpovednosť za podvody, resp. zneužitie karty vydananej držiteľovi karty do okamihu oznámenia straty, krádeže, resp. zneužitia Karty telefonicky First Data Slovakia, a. s. alebo Správcovi, alebo osobne pobočke banky.“, a v bode 50. v znení: „Klient zodpovedá za škodu, ktorá vznikla použitím karty neoprávnenou osobou v dôsledku porušenia povinnosti. Ide o nedôvodné zavedenie objektívnej zodpovednosti. Podľa týchto dojednaní by zodpovedal namiesto škodcu klient žalovanej, za každých okolností. Zmluvou nie je možné rozširovať prípady objektívnej zodpovednosti. Táto zmluvná podmienka nie je individuálne dojednaná. Žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. 0013612217, z 5.9.2006 obsahuje aj ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a.s., v časti XI. Rozhodcovská doložka, v bode 59. v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré by v budúcnosti medzi nimi vznikli zo Zmluvy, budú rozhodované v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk podľa zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku.“ Cieľom žalovanej je dosiahnuť, aby som sa bez možnosti voľby podriadil jeho rozhodcovskému konaniu. V spotrebiteľských úveroch je neprijateľným dojednanie, ktorým sa zmluvné strany dohodnú riešiť všetky spory vyplývajúce z úverovej zmluvy výlučne pred rozhodcovským súdom, vopred vybraným dodávateľom, a následne by rozhodnutie tohto rozhodcovského súdu malo slúžiť ako exekučný titul. Rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch spôsobuje, že o právach a právom chránených záujmoch spotrebiteľa rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou, teda bez súdnej kontroly zmluvných podmienok. Takáto zmluvná

podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa vopred vzdáva svojich práv, vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie. Táto zmluvná podmienka nie je individuálne dojednaná. Uvedené zmluvné podmienky spôsobujú, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a sú teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ).

3. V písomnom vyjadrení zo dňa 31.7.2018 žalovaná uviedla, že žalobca svojou žalobou v podstate žiada súd, aby de facto vykonal abstraktnú kontrolu zmluvných dojednaní (§ 301 - § 306 Civilného sporového poriadku), čo mu však v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku v tomto súdnom konaní neprislúcha, nakoľko v zmysle § 31 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku je na taký prieskum kauzálny príslušný Krajský súd v Košiciach. Navyše aktívne vecne legitimovaným na podanie žaloby je v takom konaní výlučne právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa a orgán dohľadu podľa osobitného predpisu. Žaloba výlučne na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky v individuálno-spotrebiteľskom spore totiž neprichádza do úvahy - konanie výlučne o určenie predmetných údajných neprijateľných podmienok (t.j. žalobca sa nedomáha žiadneho plnenia či nastolenia právnej istoty do zmluvného vzťahu, žiada určiť len neprijateľne podmienky, navyše aj k takým zmluvným dojednaniam, ktoré sú v súčasnosti už obsolentnými by bolo práve takým (preventívnym/abstraktným) konaním výlučne na určenie neprijateľných podmienok v individuálnom spotrebiteľskom spore. Žalobca vo svojej žalobe požaduje, aby konajúci súd určil za neprijateľnú zmluvnú podmienku nachádzajúcu sa v článku V. bode 23 obchodných podmienok, upravujúcu spôsob započítavania peňažnej čiastky zaplatenej klientom v prospech banky voči pohľadávkam banky v nasledujúcom znení: „Obdržané platby je Banka oprávnená priradiť k záväzkom klienta v poradí Poplatky, úroky a istina. Klient s takouto postupnosťou priradovania súhlasí. K uvedenému uviedol, že výčitkám žalobcu o nepredvídateľnosti postupu ich spoločnosti vo vzťahu k započítavaniu jeho splátok, či o netransparentnosti započítavania jeho splátok nerozumie, nakoľko spôsob započítavania mal žalobca výslovne uvedený práve v predmetnom ustanovení, ktoré svojou žalobou napáda a mal teda vedomosť o tom, akým spôsobom bude ich spoločnosť jeho splátky započítavať. Žalobca podpisom zmluvy o úvere vyjadril súhlas s úhradou dlhu spôsobom uvedeným v článku V. bode 23 obchodných podmienok, a preto jeho tvrdenia o určení spôsobu započítavania platieb ich spoločnosťou bez ohľadu na jeho vôľu považuje za zjavne účelové a nedôvodné. Žalobca svojou žalobou ďalej napáda a označuje za neprijateľné aj ustanovenie čl. IX bod 50 obchodných podmienok, v zmysle ktorého „Klient zodpovedá za škodu, ktorá vznikla použitím Karty neoprávnenou osobou v dôsledku porušenia povinností v bodoch 9, 43 - 45 týchto Obchodných podmienok.“ Ako zdôvodnenie žalobca uvádza, že „ide o nedôvodné zavedenie objektívnej zodpovednosti“, pričom podľa názoru žalobcu „podľa tohto dojednania by zodpovedal namiesto škodcu klient“. S ohľadom na citovaný názor žalobcu je možné uviesť, že pramení z nepochopenia tohto typu právneho vzťahu (t.j. vzťahu medzi žalovaným a žalobcom, kedy mu žalovaný poskytol elektronický platobný prostriedok) a z evidentnej neznalosti príslušnej právnej úpravy - zákona o platobnom styku (resp. v súčasnosti zákona o platobných službách. V zmysle § 26 ods. 1 písm. a) až d) zákona o platobnom styku je oprávnený držiteľ elektronického platobného prostriedku povinný: používať elektronický platobný prostriedok v súlade s obchodnými podmienkami vydavateľa podľa § 23 ods. 1 zákona o platobnom styku; oznámiť bez zbytočného odkladu vydavateľovi alebo osobe poverenej vydavateľom stratu alebo krádež bankovej platobnej karty, alebo zneužitie platobného prostriedku diaľkového prístupu inou osobou ako oprávneným držiteľom; neuchovávať osobné identifikačné číslo podľa § 21 ods. 10 písm. a) zákona o platobnom styku (tzv. PIN kód) spolu s bankovou platobnou kartou; neuchovávať osobné identifikačné číslo alebo obdobný kód ani autentifikačný údaj podľa § 21 ods. 10 písm. b) zákona o platobnom styku spolu s platobnou aplikáciou elektronického bankovníctva. Následky porušenia povinností oprávneného držiteľa elektronického platobného prostriedku (tu žalobcu) upravoval v čase podpisu zmluvy o úvere § 25 zákona o platobnom styku, pričom dôraz predmetné ustanovenie kladlo na riadne plnenie si povinností oprávneného držiteľa elektronického platobného prostriedku v zmysle obchodných podmienok a § 26 zákona o platobnom styku. Je tak možné uzavrieť, že žalobcom napádaná zmluvná podmienka zakotvená v článku IX. bod 50 obchodných podmienok nebola, nie je a ani nemôže byť neprijateľnou, nakoľko vychádzala z a preberala ustanovenia príslušnej právnej úpravy (žaloba žalobcu má v tejto časti až absurdný charakter, nakoľko sa žalobca v podstate domáha určenia neprijateľnosti zákonných ustanovení). Okrem toho, na vyslovení neprijateľnosti danej zmluvnej podmienky nie je a ani nemôže byť na strane žalobcu (ani nikoho iného) daný naliehavý právny záujem, nakoľko žalobcom vymedzené, citované ustanovenie obchodných podmienok bolo následnými zmenami obchodných podmienok upravené/derogované, pričom aktuálne znenie obchodných podmienok (ktoré sa vzťahuje na vzťah

žalobcu a žalovaného a ktoré je, okrem iného, aj verejne dostupné na webovej stránke žalovaného), už žalobcom namietané zmluvné ustanovenie neobsahuje, a to aj s poukazom na prijatie zákona o platobných službách, od ktorého účinnosti (01.09.2009) je zodpovednosť držiteľa elektronického platobného prostriedku upravovaná práve týmto zákonom (napr. § 12 v spojení s § 26 zákona o platobných službách), na ktorého aktuálne znenie odkazuje (resp. toto znenie preberá) aktuálne znenie obchodných podmienok. Zo strany žalovaného je tak možné uzavrieť a opätovne len zdôrazniť, že žalobcom napádané zmluvné ustanovenie v podstate vychádzalo z a kopírovalo platné a účinné zákonné ustanovenia, pričom v súčasnosti platných a účinných obchodných podmienkach sa žalobcom napádané zmluvné ustanovenie už ani nenachádza - v aktuálnom znení obchodných podmienok sa nachádza ekvivalent daného, teraz už derogovaného zmluvného ustanovenia, kopírujúci a vychádzajúci zo v súčasnosti platného a účinného zákona o platobných službách. Žalobca namieta neprijateľnosť bodu 49 obchodných podmienok ako neprijateľnej zmluvnej podmienky v znení „Klient nesie plnú zodpovednosť za podvody, resp. zneužitie Karty vydané Držiteľovi karty do okamihu oznámenia straty, krádeže, resp. zneužitia Karty telefonicky First Data Slovakia, a.s. alebo Správcovi, alebo osobne na pobočke Banky.“. V tomto prípade sa žalobca opätovne domáha (tak ako v predošlom prípade) určenia neprijateľnosti zákonných ustanovení, nakoľko bod 49 obchodných podmienok rovnako kopíruje zákonné ustanovenie, a to § 25 ods. 1 zákona o platobnom styku platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Uvedené ustanovenie bolo následne (tak ako v predchádzajúcom prípade zodpovednosti za škodu podľa bodu 50 obchodných podmienok) zmenou zákona derogované, čo zohľadnili aj v súčasnosti platné a účinné obchodné podmienky žalovaného, ktoré možno nájsť na jeho webovom sídle. Pripomíname tiež, že k použitiu zmluvných podmienok upravených v čl. IX bode 49 a 50 počas trvania zmluvného vzťahu nedošlo a takúto skutočnosť žalobca v žalobe ani nekonštatuje. Nakoľko boli tieto žalobcom napádané zmluvné podmienky zo zmluvnej dokumentácie našej spoločnosti vypustené, resp. boli modifikované a v súčasnosti sa už v žalobcom napádanom znení nepoužívajú, určenie predmetných zmluvných podmienok za neprijateľné žiadnym spôsobom neslúži k odstráneniu neistoty v právnom vzťahu na strane žalobcu. V uvedenej súvislosti preto nepovažujeme za objektívne opodstatnené, hospodárne a ani žiadnym iným spôsobom účelné zaťažovať súdy duplicitným „zneplatňovaním“ už beztak neplatných (nepoužívaných) zmluvných podmienok. Zo zákona (viď napr. § 93b zákona o bankách) je ich spoločnosť povinná ponúknuť svojim klientom možnosť alternatívneho (mimosúdneho) riešenia sporov. Túto povinnosť si naša spoločnosť splnila zakotvením rozhodcovskej doložky v samostatnom článku XI. obchodných podmienok - rozhodcovská doložka je zreteľne označená, jasná, čitateľná a zrozumiteľná, zo strany žalobcu sme voči nej nezaznamenali pred podpisom zmluvy, pri podpise a ani po jej podpise (a to až do času oboznámenia sa s jeho žalobou) žiadne výhrady. Je tak nutné vychádzať z predpokladu, že s rozhodcovskou doložkou žalobca súhlasil. Okrem vyššie uvedeného je nutné na tomto mieste zo strany našej spoločnosti ešte uviesť, že naša spoločnosť „staré“ rozhodcovské doložky, medzi ktoré sa radí i tá zakotvená v zmluve o úvere, už dlhšiu dobu neuplatňuje, a to aj z dôvodu legislatívneho zakotvenia tzv. spotrebiteľského rozhodcovského konania (zákon č. 335/2014 Z. z.), čo je zrejme aj v tomto súdnom spore, nakoľko nevznášame námietku podľa § 5 a nasl. Civilného sporového poriadku. Ide tak opäť o obsolentné zmluvné dojednanie/ustanovenie, ktorého posudzovanie súdom nemá žiaden význam (pričom pri súdnej kontrole tohto ustanovenia by súd „aj tak“ mohol podľa nášho názoru dospieť jedine k záveru o jeho súladnosti so zákonom). Sumarizujúc vyššie uvedené máme za preukázané, že žaloba je procesne neprípustná, nakoľko sa ňou žalobca v podstate domáha abstraktnej kontroly zmluvy o úvere zmluva o úvere je v plnom súlade s požiadavkami kladenými príslušnými právnymi predpismi, pričom neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. Žaloba žalobcu ako celok vychádza z nepochopenia zložitosti právneho vzťahu a právnych noriem, ktoré sa v čase podpisu zmluvy o úvere na tento vzťah aplikovali.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 6.5.2019 k vyjadreniu žalovanej uviedol, že zo žaloby nemožno nijakým spôsobom dôjsť k záveru, že by malo ísť, či už de facto, alebo de iure o abstraktnú kontrolu zmluvných dojednaní, v zmysle § 301 - 306 CSP. On nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby (§ 302 CSP) a Okresný súd Svidník nie je vecne príslušný na konanie podľa § 301 - 306 CSP. názor, o nemožnosti podávania individuálnych žalôb na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemal nikdy oporu, ani v OSP, ani v CSP. Vzhľadom na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/27/2018, z 28.3.2019, z ktorého poukazuje na právnu vetu: „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C.s.p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa

proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.“, nie je potrebné argumentovať nesprávnosť názorov autorít, na ktoré žalovaný poukazuje. Na neprijateľnosť zmluvnej podmienky nemá vplyv to, či sa spotrebiteľ so zmluvnou podmienkou oboznámil, alebo nie, ani či jej porozumel, alebo neporozumel, ani či s ňou súhlasil, alebo nesúhlasil, svojim podpisom, ale len to, či spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a či bola alebo nebola individuálne dojednaná. K dôvodom neprijateľnosti zmluvnej podmienky, týkajúcej sa poradia splátok, poukazuje, vo vzťahu priamo k žalovanému, na rozsudok Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 10C/4/2014, zo 17.1.2018 a na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 16Csp/170/2018, zo 7.2.2019. Vo vzťahu k iným dodávateľom, poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 7Csp/5/2018, z 3.9.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov, sp. zn. 12Co/31/2018, zo 7.2.2019; na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 7Csp/56/2018, z 3.10.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13Co/44/2018, z 25.3.2019 a na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/3/2014, z 15.1.2015. Ako dôkaz predložil rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/34/2014, zo dňa 15.1.2015, 12Co/31/2018 zo dňa 7.2.2019 a 13Co/44/2018 zo dňa 25.3.2019. Rovnako poukázal aj na rozsudky Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/80/2018, z 10.12.2018; sp. zn. 20Csp/89/2018, z 12.11.2018; sp. zn. 29Csp/6/2018, z 21.1.2019 a sp. zn. 32Csp/173/2017, zo 16.11.2018. K mylnému názoru žalovaného a autorít, o požiadavke naliehavého právneho záujmu v spotrebiteľskom práve, si konštatuje, že ten zákon nikdy nevyžadoval, lebo je už zákonom daný. Opäť nie je potrebné sa už o tom podrobnejšie rozpisovať, vzhľadom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, citované v bode 1. Prenášanie zodpovednosti spotrebiteľa za platobnú kartu, v zmysle napádaných zmluvných podmienok, bez zavinenia spotrebiteľa, neprichádza do úvahy a dovoľ si tvrdiť, že v prípade sporu zodpovednosti spotrebiteľa, z uvedených zmluvných dojednaní, by ani nemohol byť spotrebiteľ na náhradu škody, bez svojho zavinenia, zaviazaný. Navyiac, o neprijateľnosti obdobných zmluvných podmienok už bolo súdmi rozhodnuté, a to vo vzťahu k žalovanému rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 24C/86/2015, z 3.11.2016 a voči inej kamennej banke, rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 15C/151/2018, z 31.10.2013. Nakoniec, zdá sa, že aj z konania samotného žalovaného môže vyplývať, že predmetné zmluvné dojednania považoval za problematické, nakoľko ich už v súčasnosti v zmluvnej dokumentácii nepoužíva. Samotná skutočnosť, že predmetné zmluvné dojednania už žalovaný v súčasnosti nepoužíva, však nemá žiaden vplyv na jeho úverový vzťah, lebo jednostranným úkonom žalovaného, na ňom nemožno nič zmeniť. Neprijateľnosť predmetnej rozhodcovskej doložky, je už podľa môjho názoru v súčasnosti notoricky známa a pokiaľ je súčasťou môjho úverového vzťahu, je o jej neprijateľnosti potrebné rozhodnúť. Pre úplnosť dodávam, že úverová zmluva a VOP obsahujú ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky, ale určenia ich neprijateľnosti, sa budem domáhať ďalšou žalobou, kvôli prehľadnosti rozhodovania. V tejto súvislosti, sa chce vyjadriť ku skutočnosti, že cieľom jeho žalôb je doceliť satisfakciu za to, že žalovaný zneužil inštitút skráteného konania, keď napriek tomu, že ako renomovaný profesionál vedel o tom, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, tak napriek tomu podal návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorý aj bol, v rozpore s § 172 ods. 9 OSP vydaný. Žalovaný sa jeho úkor bezdôvodne obohatil, nakoľko mal nárok len na vrátenie istiny, z dôvodu bezúčrnosti a bezpoplatkovosti úveru, pre absencie predpísaných náležitostí zmluvy a hoci už v dobe, keď podal návrh na vydanie platobného rozkazu, bol úver preplatený o 231,82 eura, tak si dal platobným rozkazom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 3Csp/73/2016, zo 6.4.2017, zlegalizovať bezdôvodné obohatenie vo výške 1 583,14 eura s prísl. V prípade úspešnosti mojich určovacích žalôb, sa preto pokúsím domôcť nápravy cez inštitút primeraného finančného zadostučinienia.

5. Žalovaná vo svojom písomnom podaní doručenom dňa 20.5.2019 oznámila tunajšiemu súdu, že zotrváva na svojich vyjadreniach a žiada (ak nedôjde k postupu podľa § 138 či článku 5 Civilného sporového poriadku), aby súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu a zaviazal ho na náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia. Zároveň oznámila, že berúc do úvahy vyjadrenie žalovaného k žalobe datované 31.7.2018 je podľa jej názoru zrejmé, že dôvodnosť žaloby žalobcu nie je daná. Na tom nič nemení ani vyjadrenie žalobcu zo dňa 4.5.2019.

6. Predmetom konania bolo určenie neprijateľných zmluvných podmienok.

7. Na pojednávaní dňa 5.6.2019, súd pokračoval v konaní a vec prejednal v neprítomnosti riadne predvolanej žalovanej, podľa § 180 CSP. Žalovaná svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnila a zároveň súhlasila s jeho uskutočnením v jej neprítomnosti ako i v neprítomnosti jej právneho zástupcu.

8. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

9. Zo žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. 0013612217 zo dňa 5.9.2006 na čl. 5 spisu v bode II. Schválený úverový rámec a štandardná mesačná splátka, súd zistil, že žalovaná schválila žalobcovi úverový rámec vo výške 9000,- Sk (298,75 eura) s pevnou mesačnou splátkou 300,- Sk (9,96 eura).

10. Podľa bodu 23. Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a. s., v časti V. Zaúčtovanie, úhrada a platba: „Obdržané platby je Banka oprávnená priradiť k záväzkom klienta v poradí Poplatky, úroky a istina. Klient s takouto postupnosťou priraďovania súhlasí.“

11. Podľa bodu 49. Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a. s., v časti IX. Zodpovednosť za škodu: „Klient nesie plnú zodpovednosť za podvody, resp. zneužitie karty vydané držiteľovi karty do okamihu oznámenia straty, krádeže, resp. zneužitia Karty telefonicky First Data Slovakia, a.s. alebo Správcovi, alebo osobne pobočke banky.“

12. Podľa bodu 50. Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a. s., v časti IX. Zodpovednosť za škodu: „Klient zodpovedá za škodu, ktorá vznikla použitím karty neoprávnenou osobou v dôsledku porušenia povinností.“

13. Podľa bodu 59. Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a. s., v časti XI. Rozhodcovská doložka: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré by v budúcnosti medzi nimi vznikli zo Zmluvy, budú rozhodované v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk podľa zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku.“

14. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná reálne žalobcovi schválila úverový rámec vo výške 9000,- Sk (298,75 eura) s pevnou mesačnou splátkou 300,- Sk (9,96 eura) a v tejto výške mu poskytla finančné prostriedky.

15. Na pojednávaní konanom dňa 5.6.2019 právny zástupca žalobcu uviedol, že zotrávajú na žalobe zo dňa 29.9.2018 a na písomnom vyjadrení zo dňa 4.5.2018 v celom rozsahu. Znovu poukázal na rozhodnutie NS SR 6Cdo 27/2018 zo dňa 28.3.2019, že žaloba, ktorou sa žalobca majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka postavenie spotrebiteľa domáha vyslovene určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia určenia ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktoré má podklad v osobitných predpisoch § 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53 Občianskeho zákonníka a zároveň aj § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. V prípade takejto žaloby nie je potrebné argumentovať naliehavosťou právneho záujmu. Prenášanie zodpovednosti spotrebiteľa za platobnú kartu v zmysle napádaných zmluvných podmienok bez zavinenia spotrebiteľa, tiež neprichádza do úvahy. Spotrebiteľ bez svojho zavinenia nemôže byť zaviazaný na náhradu škody. Čo sa týka rozhodcovskej doložky v súčasnosti už je notoricky známe, že pokiaľ je súčasťou úverového vzťahu bez individuálneho dojednanja je neprijateľná, preto je potrebné rozhodnúť v zmysle žalobného petitu. V prípade úspechu si uplatňujeme náhradu trov konania.

16. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

17. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

18. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

21. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

22. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

23. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka /v znení platnom ku schváleniu úverového rámca/, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

27. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväžiť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoje ako celok (čl.6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí (pozri napr. rozsudok Mostaza Claro bod 37 Asturcom bod 51).

29. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského

práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačeních tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jedinou jeho alternatívnou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa a jeho práva.

30. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle.

31. Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 2 Smernice rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

32. Podľa ustanovenia čl. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

33. Podľa ustanovenia čl. 5 Smernice Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

34. Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

35. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch /v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy/, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

36. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

37. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva

k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

38. Podľa § 19 písm. d) CSP, popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania.

39. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

40. Podľa § 187 ods. 1, ods. 2 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

41. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

42. Podľa § 215 ods.1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

43. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

44. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

45. Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

46. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že na základe žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. 0013612217 zo dňa 5.9.2006 žalovaná žalobcovi schválila úverový rámec vo výške 9000,- Sk (298,75 eura) s pevnou mesačnou splátkou 300,- Sk (9,96 eura) a žalobcovi boli tieto finančné prostriedky aj reálne poskytnuté.

47. Predmetom konania bolo určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy.

48. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/27/2018, z 28.3.2019: „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C.s.p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.“ V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017, ktorý pripustil, že spotrebiteľ sa má možnosť domáhať určenia neprijateľnej podmienky. Taktiež podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 23. januára 2017, sp. zn. 6 Ndc 20/2016 právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes. A nakoniec podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná.

49. Žalobca sa domáhal určenia, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. 0013612217, z 5.9.2006, v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a. s., v časti V. Zaúčtovanie, úhrada a platba, v bode 23. v znení: „Obdržané platby je Banka oprávnená priradiť k záväzkom klienta v poradí Poplatky, úroky a istina. Klient s takouto postupnosťou priradovania súhlasí.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

50. Súd skúmal, či vyššie uvedená napadnutá zmluvná podmienka je neprijateľná. Súdny dvor v bode 68 rozsudku C-415/11 uviedol: „Ako uviedla generálna advokátka v bode 71 svojich návrhov, pri otázke, či podmienka spôsobuje „značnú nerovnováhu“ v právach a povinnostiach strán vyplývajúcich zo zmluvy na škodu spotrebiteľa, treba predovšetkým zohľadniť právne predpisy uplatňované vo vnútroštátnom práve v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami v tomto zmysle. Na základe takejto porovnávacej analýzy môže vnútroštátny súd posúdiť, či a prípadne do akej miery je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Okrem toho sa zdá, že na tieto účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok. Pokiaľ ide o otázku, za akých okolností dôjde k takejto nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery“, treba konštatovať vzhľadom na šestnásté odôvodnenie a ako v podstate uviedla aj generálna advokátka v bode 74 svojich návrhov, že, vnútroštátny súd má na tento účel preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorí zaobchádzajú so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto

podmienkou po individuálnom dojednaní.“ Podľa § 566 ods. OZ, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Naproti tomu napadnuté zmluvné ustanovenia poskytujú žalovanej ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a to bez ohľadu na vôľu žalobcu. Je teda nepochybné, že toto ustanovenie obsiahnuté Obchodných podmienkach v časti V. Zaúčtovanie, úhrada a platba, v bode 23. zakladá nevyvážený vzťah medzi žalobcom a žalovanou a dochádza k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa.

51. Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku sp. zn. 6C/39/2011 zo dňa 20.9.2011 uviedol: „Odvolací súd zastáva názor, že ak zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale aj hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Ak zmluva dovoľuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie Účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísaniu stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vtedy o neprijateľnú zmluvnú podmienku.“

52. Súd prvej inštancie vyhlásil zmluvnú podmienku uvedenú v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a. s., v časti V. Zaúčtovanie, úhrada a platba, v bode 23. v znení: „Obdržané platby je Banka oprávnená priradiť k záväzkom klienta v poradí Poplatky, úroky a istina. Klient s takouto postupnosťou priraďovania súhlasí.“ za neprijateľnú.

53. Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanej ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, t. j. aj na iné pohľadávky voči žalovanej, a to všetko podľa uváženia žalovanej a bez ohľadu na vôľu spotrebiteľa.

54. Žalobca sa domáhal určenia, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. 0013612217, z 5.9.2006, v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a.s., v časti IX. Zodpovednosť za škodu, v bode 49. v znení: „Klient nesie plnú zodpovednosť za podvody, resp. zneužitie karty vydané držiteľovi karty do okamihu oznámenia straty, krádeže, resp. zneužitia Karty telefonicky First Data Slovakia, a.s. alebo Správcovi, alebo osobne pobočke banky.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a rovnako sa domáhal určenia, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. 0013612217, z 5.9.2006, v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a. s., v časti IX. Zodpovednosť za škodu, v bode 50. v znení: „Klient zodpovedá za škodu, ktorá vznikla použitím karty neoprávnenou osobou v dôsledku porušenia povinnosti.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

55. Vykonaným dokazovaním súd má za preukázané, že Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a.s., obsahujú v časti IX. Zodpovednosť za škodu, v bode 49. ustanovenie v znení: „Klient nesie plnú zodpovednosť za podvody, resp. zneužitie karty vydané držiteľovi karty do okamihu oznámenia straty, krádeže, resp. zneužitia Karty telefonicky First Data Slovakia, a.s. alebo Správcovi, alebo osobne pobočke banky.“, a v bode 50. ustanovenie v znení: „Klient zodpovedá za škodu, ktorá vznikla použitím karty neoprávnenou osobou v dôsledku porušenia povinnosti.“ Súd sa stotožnil s právnou argumentáciou žalobcu, že vyššie uvedenými ustanoveniami Obchodných podmienok ide o nedôvodné zavedenie objektívnej zodpovednosti, pretože podľa tohto dojednania by zodpovedal namiesto škodcu klient objektívne. Žalovaný zmluvou rozšíril prípady objektívnej zodpovednosti.

56. Súd má za to, že ide o formulárovú dohodu, navyše z vykonaného dokazovania, vyplýva, že žalovaná nemala záujem žiadne takéto zmluvné podmienky uzavrieť a dohodnúť si ich s dlžníkom-žalobcom. Súd preto dospel k záveru, že sporné zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané. Súd pritom

zdôrazňuje, že platí prezumpcia práve o tom, že neprijateľná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, ako to vyplýva z § 53 ods. 3 OZ. Dôkazné bremeno o opaku je na žalovanom, ktorý však toto dôkazné bremeno neunesol.

57. Žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, neoddeliteľnou súčasťou ktorej boli Obchodné podmienky obsahujúce vyššie uvedené zmluvné podmienky, žalovaná vopred vnútila pripraveným predtlačným tlačivom žalobcovi aj rozšírenie prípadov objektívnej zodpovednosti, čo bolo v danom okamihu mimo sféry jeho záujmu. Tak ako vyplýva z predtlačného textu žiadosti, žalobca na predmetnej listine podpísal iba zmluvu/žiadosť, nie Obchodné podmienky, pričom žalovaná nepreukázala, že žalobcu náležite oboznámila o zavedení objektívnej zodpovednosti a o následkoch tohto inštitútu. Súd má za to, že žalobca ako osoba neznalá zákona bez podrobnejšieho pre neho zrozumiteľnejšieho výkladu obsahu tejto zmluvnej podmienky, nebola schopná posúdiť následky tejto nedostatočnej vedomosti a informovanosti. Vzhľadom na uvedené, súd zmluvné podmienky uvedené v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a.s., v časti IX. Zodpovednosť za škodu, v bode 49. a v bode 50. vyhlásil za neprijateľné.

58. Žalobca sa domáhal určenia, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. 0013612217, z 5.9.2006, v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a.s., v časti XI. Rozhodcovská doložka, v bode 59. v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré by v budúcnosti medzi nimi vznikli zo Zmluvy, budú rozhodované v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk podľa zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

59. V danom prípade výsledkom prieskumu daného zmluvného dojednaní je zistenie, že rozhodcovská doložka je neplatná nakoľko ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve.

60. V čase schválenia úverového rámca Občiansky zákonník už mal medzi neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ktorých demonštratívny výpočet je uvedený v jeho § 53 ods. 3 zahrnuté ako neprijateľné také ustanovenie, ktoré sa dotýka rozhodcovskej doložky. To bolo doplnené novelou Občianskeho zákonníka uskutočnenou zákonom č. 568/2007 Z.z. účinným od 1. 1. 2008. Ide o ust. § 53 ods. 4 písm. r), podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Bez ohľadu na uvedené podrobiť súdnej kontrole rozhodcovskú doložku umožňuje aj ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „generálna klauzula“). Ustanovenie § 53 ods. 4 v tom čase účinného Občianskeho zákonníka obsahuje indikatívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok (použitie slovo „najmä“). Pri výklade súd čiastočne vychádzal aj z prílohy už spomínanej Smernice 93/13/EHS, ktorá za neprijateľnú zmluvnú podmienku odporúča ako vzor aj zmluvnú podmienku „neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo ma brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.“

61. Cieľom rozhodcovskej zmluvy alebo doložky je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu arbitrom, rozhodcom ako súkromnou osobou na ktorú zmluvné strany delegovali takúto právomoc, pričom rozhodcovská zmluva je častokrát vyjadrená len v podobe rozhodcovskej doložky splyvajúcej s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve. Rozhodcovský súd je v takýchto prípadoch z rozhodnutia dodávateľa paušálnym spôsobom zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy, čo spotrebiteľovi nedáva na výber a ten tak môže zmluvu len ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým Všeobecným obchodným podmienkam, teda aj rozhodcovskému konaniu, čo samo osebe je dostačujúce na záver o neprijateľnosti takejto rozhodcovskej doložky vzhľadom na jej zásadný dopad a dôsledky na vzťahy medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Súd je toho

názoru, že zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní je neprijateľná, preto podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak sice spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Pri zisťovaní, či nejde o nekalú rozhodcovskú doložku je pritom potrebné skúmať všetky dôležité skutočnosti, ktoré vyvolávajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Za také okolnosti možno považovať napr. neprijateľné miesto rozhodcovského konania, ktoré môže spotrebiteľa odradiť od uplatnenia svojich práv (rozsudok SDEU vo veci C 40/08 Asturcom Telecomunicaciones SL proti Cristina Rodríguez Nogueira), alebo pravidlá rozhodcovského konania, ktoré ukladajú povinnosti, ktoré predpisujúce občianske súdne konanie neupravujú a ktoré sú v neprospech spotrebiteľa napr. poplatok za vyjadrenie k žalobe a bez zaplatenia ktorého sa na vyjadrenie spotrebiteľa neprihliada.

62. Rozhodcovskú doložku koncipovanú v takom znení, ako je obsiahnuté v časti XI. Rozhodcovská doložka, v bode 59. Obchodných podmienok, súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatnú, nakoľko celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podstatnou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti tohto dojednania je najmä skutočnosť, že táto podmienka, nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a spotrebiteľ celkom zjavne nemal reálnu možnosť ju ovplyvniť, resp. ju vylúčiť keďže táto je súčasťou dodávateľom vopred jednostranne pripravených Obchodných podmienok. Samotná forma akou sú tieto napísané, a to drobným, ťažko čitateľným husto popísaným textom už sama osebe podstatne sťažuje riadne oboznámenie sa spotrebiteľa s obsahom dojednania v takomto texte obsiahnutými, pričom rozhodcovská doložka splýva s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve. Doložka núti spotrebiteľa riešiť spory s dodávateľom v rozhodcovskom konaní na rozhodcovskom súde zvolenom dodávateľom.

63. Ak žalovaná v rámci svojej obrany poukázala na zákonnú povinnosť v zmysle zákona o bankách ponúknuť návrh na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy, tak k tomu súd uvádza, že v danom prípade postup žalovanej nebol v súlade s § 93b zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o bankách) zakotvujúcim povinnosť banky predložiť klientovi návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, keďže ustanovenie § 93b ods. 2 veta druhá tohto zákona v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy so žalobcom jasne predpokladalo možnosť výberu klienta (tu žalobcu) či návrh rozhodcovskej zmluvy prijíma či neprijíma, čo v danom prípade nebolo dodržané. Neskoršou novelizáciou aj zákonodarca zvolil presnejšiu úpravu, podľa ktorej je banka povinná preukázateľne poučiť klienta o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy a aby klient mal možnosť voľby. Dodávateľ nedal žalobcovi na výber, doložka neponúka na výber z alternatív súhlasím - nesúhlasím, žalobca mal len možnosť buď odmietnuť úverovú službu alebo ju prijať so všetkými obchodnými podmienkami. Za takýchto okolností nešlo o návrh pre žalobcu tak, ako predpokladal zákon o bankách.

64. Súd postupom podľa § 298 ods. 1 CSP určil neprijateľnosť uvedených zmluvných podmienok, pretože zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Možnosť žalobcu ovplyvniť obsah vopred pripravených zmluvných podmienok predložených žalovaným na podpis je úplne iluzórna. Vyššie špecifikované zmluvné podmienky považuje súd za neprijateľné, a teda neplatné, pričom konanie žalovaného je možné považovať za nekalú obchodnú prax a v rozpore s dobrými mravmi.

65. O trovách strán, súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Odvolanie sa podáva lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).